

Smerige praktijken

Waargebeurd!

Geschreven eind '98

Er was veel volk op de been op Tempelhof, het vliegveld van Berlijn. Temidden van die massa liepen Ruud en Frank, twee architecten uit Nederland. Ze waren hier om een grote opdracht binnen te halen, maar echt serieus namen ze het niet. Ze hadden ingeschreven op een groot bouwproject in het centrum van Duitse hoofdstad, net zoals tig andere bureaus. Het was hun eerste keer dat ze buiten Nederland meedongen naar een klus en zagen het daarom als een goede ervaring. En als een uitje. Erg veel tijd hadden ze er ook niet ingestoken. Zo droegen ze geen loodzware maquette met zich mee, maar een laptop en elk een kopie van het digitale ontwerp. Maar misschien juist omdat de verwachtingen niet al te hoog gespannen waren hadden ze wel een prachtontwerp gemaakt. Ze waren er allebei erg tevreden over, maar toch, hun presentatie zou in het niet vallen bij die van enkele andere bureaus waarvan ze wisten dat die ook ingetekend hadden. Nee, het was gewoon een leuk uitje, en een goede ervaring. 'Jezus man, ik moet pissen', riep Ruud benauwd. 'Blijf jij hier effe staan, ik heb een blaas van hier tot Tokyo'.

'Nee', zei Frank flauw, 'hád je maar een blaas van hier tot Tokyo'. 'Wat?!', vroeg Ruud moeilijk. 'Lamaar, ga nou maar. Ik blijf hier', wuifde Frank hem weg, en weg was Ruud. Ze zagen niet dat een vrouw hen in de gaten had gehouden, en Ruud snel achterna liep.

Net voordat de Nederlandse architect de wc's in wilde schieten, versperde de blonde vrouw hem de weg. 'Ik moet je even spreken', zei ze alleen maar, en dat in het Nederlands. Verbaasd keek Ruud haar aan. Zijn plasdrang raakte er even van op de achtergrond.

'Ja, nou, best, maar laat me eerst even naar het toilet gaan'. De vrouw schudde haar hoofd. 'Nee, het moet nu. Kom, waar wij naartoe gaan, is ook een wc'.

Te verbouwereerd om er ook maar iets tegenin te brengen, pakte hij haar uitgestoken hand en liet zich door haar leiden. Ze was zacht, warm en keek tijdens het lopen af en toe verleidelijk over haar schouder. Ruud snapte er niets van.

De vrouw leidde hem naar een van de rustigste gangen van het vliegveld. Ze wist goed de weg. Ze liep recht naar een hele brede deur, met daarop het internationale symbool voor een invalidetoilet.

Ruud moest zich ervan weerhouden om te gaan huppen, zo erg werd het nu.

'Hier is het, rustig maar', zei de vrouw en ze hield de deur voor hem open. De aankondiging dat de wc in de buurt was, deed Ruud echt bijna knappen. Hij holde naar binnen, ondertussen zijn broek openmakend. De vrouw deed de deur achter hen dicht, en op slot.

'Zo, nu is het een zaak tussen jou en mij', zei ze. Bijna met zijn al lekkende lul uit zijn broek draaide Ruud zich verbaasd om. 'Ga je me nu vertellen dat je erbij blijft?', vroeg hij niet-begrijpend.

'Sterker nog', zei de vrouw terwijl ze hem voorbij liep, 'ik ga eerst zelf even'. In het voorbijgaan trok ze haar rokje omlaag, klapte de invalidesteunen aan weerszijden van de hoge pot uit, en ging zitten. Ruud was te verbouwereerd om wat te zeggen, laat staan wat te doen. Hij keek recht in haar verholen zwarte driehoekje tussen haar dijen.

Een fractie van een seconde was het stil, toen hoorde hij het zachte gesis en geplens van een vrouw die plast. 'Ooh mijn God!', riep hij uit, 'dat geluid! Nu komt het echt bijna!'

De vrouw keek hem een lachend en meewarig tegelijk aan. 'Da's nou jammer joh voor je. Ik was je voor'. Maar voor Ruud was het genoeg nu.

'Luister eens juffie, ik weet niet wat voor spelletje je speelt, maar je bent er overduidelijk op uit mij behoorlijk te sarren. Je hebt mij hier gebracht om te pissen, en dat ga ik nu dan ook doen!'

Nog steeds zittend op de hoge pot, met haar handen wijd gespreid op de invalidesteunen, staarde de vrouw hem aan met een mengeling van spot en ongeloof. Ze zag hoe Ruud zijn broek opende, ze zag zijn pisvlekje op zijn short, ze keek hoe hij zijn vochtige lul tevoorschijn haalde en met duim en wijsvinger afkneep, en ze keek verbijsterd toe hoe hij mikte; daar waar het midden van de pot was, en waar nu twee roomblanke benen zaten.

'Ik zou mijn benen maar wijd doen', waarschuwde Ruud, 'want ik laat het over twee seconden komen'. Een fractie gebeurde er niets, toen realiseerde de prachtige vrouw zich dat het de man menens was, en ze schoof met een schok over de bril naar achteren. Tegelijkertijd hield ze zich krampachtig aan de leuning vast en haar buik in. Toen kwam de regen.

'Aaaaaaaaaaaaaahhh...!!!'

Ze zag hoe de straal netjes tussen haar benen in de pot kletterde. Maar uiteraard voelde ze de spettertjes tegen haar benen die direct van de straal afsprongen, én het vocht dat via de pot tegen de onderkant van haar dijen opspetterde. En het bleef maar komen...

Ruud zag hoe de vreemde, maar prachtige blonde vrouw haar ogen sloot en hoe ze haar hoofd tegen de waterbak vlijde. En nog bleef het komen.

Uiteindelijk nam de straal af. Ruud zakte door zijn knieën om de snel in kracht afnemende straal niet direct op haar benen te laten landen. Hij ging op haar bovenbenen zitten. Zijn lul precies tussen haar benen, op nog geen dertig centimeter van haar kruis. Hij zag dat ze geschoren was.

Ruud's opluchting was groot, maar nam sneller af dan dat je zou verwachten van iemand die zo nodig moest. En dat kwam - natuurlijk - door de vreemde situatie, en omdat het een prachtige vrouw was die hem hierin had laten verzeilen. Hij schokte de laatste druppels eruit. Dat ging gemakkelijk, want zijn pik begon al wat op te stijven. Het geluid van kletterend water verstilde. Al het geluid in de invalidetoilet leek te verstommen.

Ruud twijfelde wat te doen. Als hij zou opstaan, zou ze zijn pik zien. Niet dat dat zo erg was, want ze had al meer dan genoeg intieme zaken van hem meegemaakt en gevoeld. Maar goed, hij was inmiddels wel erg opvallend stijf aan het worden. Maar hij twijfelde om iets anders. Hij wist bijna wel zeker dat ook de vrouw opgewonden was geworden. En wat voor een vrouw! Ze was echt heel mooi, en ze had ook iets mysterieus over zich.

Langzaam richtte ze haar hoofd op, en keek hem recht in de ogen aan. 'Jij laat je niet snel van de kaart brengen, is het niet?', vroeg ze.

'Tja, om één of andere reden wilde jij mij niet laten plassen. En daar ben ik niet van gediend nee', antwoordde de architect.

'Ben je dan wel hier van gediend?', vroeg ze en haar stem veranderde in een verleidelijke toon.

Nog steeds met de man half-zittend op haar bovenbenen, schoof ze haar kont nog meer onderuit en spreidde haar benen. Als in slow-motion zag Ruud haar handen naar haar kutje gaan. Ze betastte zichzelf, en keek hem daarbij verleidelijk en recht in de ogen aan.

'Ooh', zei ze geil, 'ik ben helemaal nat. Jouw pis, mijn pis en vocht uit mijn kutje. Ik meng het nu, met mijn vingers, over en door mijn naakte en zachte kutje.'

Mijn lekkere lieveling, ooh ja...!

De vrouw begon te kreunen en zich steeds ongeganeerder te vingeren. Meteen was Ruud's pik keihard, en hij kon het niet laten zichzelf te trekken. De vrouw zag dit, en kreeg meteen een heftiger geilscheut te verduren.

Ze keken hoe ze het bij zichzelf deden. De vrouw zittend op de hoge invalideplee met haar benen wijd en twee handen die wilder en wilder in haar eigen kruis graaiden, en de man met zijn gezicht naar haar toegericht, niet helemaal zittend op haar bovenbenen en sjoerend aan zijn grote, en met rijkelijk voorvocht besmeurde pik.

Haar bewegingen werden krampachtiger en sneller. 'Ik ga zo komen, ooh ja...!', kreunde ze. 'Ik zit helemaal onder jouw pis, wat erg... Wat erg...!' Ruud werd gek van opwinding, ook zijn orgasme naderde. Zijn hand vloog heen en weer over zijn gevoelige vriend. En tenenkrommend van opwinding stormde ook hij naar de grote gevoelige sterven.

Aan de onderkant van zijn benen voelde hij de spieren van de vrouw zich spannen. Het kwam; bij haar, bij hem. Ze hief een lang en aaneengerekte gekreun aan. Haar hoofd knalde tegen de waterbak, en ze draaide ermee spastisch heen en weer. Haar tenen spanden zich, waardoor haar benen omhoogkwamen en dus ook Ruud. Maar de man voelde dat al niet meer. Het zaad schoot door zijn pik. En vrijwel tegelijk bereikten ze samen hun hoogtepunt. Ruud golfde mee op de krampachtig schokkende benen van de vreemde vrouw. Het was alsof hij een rodeo reed, maar door zijn eigen orgasme, zijn eigen gespannen spieren, kon hij blijven zitten.

Zijn eerste zaadgolf schoot er werkelijk uit, en landde precies midden in het wollige driehoekje van haar venusheuvel. De vrouw werd er nog wilder van, van opwinding. Ingehouden weliswaar krijste ze het uit van opwinding. En nog woester werd het paard waarop hij moest blijven zitten.

Een tweede en een derde spermalading verliet zijn pik. Het spoot niet meer echt, maar het droop op haar bovenbenen. De vrouw bleef erin.

Ruud's orgasme ebde razendsnel weg, en daarmee de spanning van zijn benen. Vrijwel meteen werd hij van haar heftig schokkende benen afgeworpen en landde niet bepaald onzacht op de betegelde vloer. Nog met kramp in zijn ballen bleef hij liggen, maar keek hij wel naar de nog steeds klaarkomende vrouw. Zoiets had hij nog nooit meegemaakt!

Langzaam, heel langzaam werden ook haar golven kleiner. Uitgeput en af en toe overvallen door een spastische huivering zakte de vrouw helemaal onderuit. Ruud kreeg het ineens te kwaad. Weg moest hij, weg van hier! Razendsnel stond hij op, hees zijn broek op en wist niet hoe snel hij bij de deur moest komen. 'Als ik jou was, zou ik de deur achter mij sluiten', zei hij zonder om te kijken. Hij draaide het slot open, en weg was hij.

Frank stond nog steeds bij de paal toen hij Ruud haastig aan zag komen rennen. 'Jezus man, waar heb jij allemaal gezeten? Maar... god, wat zie je eruit?! Wat is er gebeurd?!', riep hij uit toen hij zag in wat voor een staat zijn vriend en compagnon was.

'Man, als ik het je vertel zal je het niet geloven. Kom, we moeten weg hier. Ik vertel het wel onderweg', antwoordde Ruud en hij keek schichtig om zich heen toen hij zijn koffer pakte.

Ze zaten in de bar van het hotel waar ze drie uur later de presentatie hadden, toen Ruud zijn verhaal beëindigde. Het was dat Ruud zijn vriend was, anders had Frank hem nooit geloofd. Ongelovig schudde de man zijn hoofd. 'Wat ik niet begrijp is dat ze dit allemaal met opzet deed. Waarom wilde ze jou nou niet laten pissen?' 'Geen idee', zei Ruud, 'misschien om mij, of mannen in het algemeen een hak te zetten of zo'.

'Ja, dat zal het zijn', concludeerde Frank, 'een of andere verbitterde pot die het op kwetsbare mannen heeft gemunt'.

Tijd om het voorval te vergeten kregen ze niet. Ineens werden Ruud's ogen boven zijn glas groot en verslikte hij zich in de slok.

'Daar!' proestte hij, 'daar, daar is ze!' Hij wees naar de ingang van de bar. Frank draaide zijn hoofd in de aangewezen richtingen zag inderdaad een vrouw binnenkomen die voldeed aan de uitgebreide beschrijving die hij zojuist had gehad. 'Jezus, wat nou?', mompelde hij uit het veld geslagen. Als aan hun kruk genageld bleven de mannen zitten. Ze baden dat de blondine hen niet zou zien, maar tevergeefs. Ze zaten midden in het zicht; ze had de mannen gezien en liep al recht op ze af. 'Hallo', zei ze Ruud aankijkend, 'je bent wat verloren in de wc'. Ze rommelde in haar handtasje, haalde een herenportemonnee tevoorschijn en stak die Ruud toe. Meteen tastte deze in zijn kontzak, voelde dat die van hem er nog zat en zei stamelend: 'Nee hoor, die is niet van mij. Zo eentje heb ik er niet'.

De vrouw keek even verbijsterd van de een naar de ander, en begon toen te lachen. 'Nou, dat is ook wat. Alle moeite gedaan om jullie te vinden, is die portemonnee niet van jou'. Frank lachte schaapachtig mee.

'Nou ja', zei ze terwijl ze op de kruk naast Frank plaatsnam, 'pech en geluk tegelijk gehad. Ik ben trouwens Amanda'. Ze stak haar hand uit, Ruud nam die aarzelend aan en noemde zijn naam. Voordat Frank haar hand schudde, keek hij er gefascineerd naar. Diezelfde hand had nog geen uur geleden als een razende het kutje bevoeld, betast, bevingerd. Hij had al een stijve toen hij zich voorstelde.

Ruud daarentegen voelde zich erg ongemakkelijk, maar tegen zoveel voortvarendheid kon hij niets doen.

'Heeft hij je al verteld wat wij hebben gedaan op het vliegveld?', vroeg ze zo maar, vanuit het niets aan Frank. De man wist niet hoe hij het had, en kon alleen maar knikken. 'Opwindend hè?', zei ze enthousiast. 'Zoiets spannends heb ik al in geen tijden meegemaakt'.

Ruud kon zijn oren niet geloven. 'Ja ja', zei hij spottend, 'maar daarmee wil je dus zeggen dat je wel meer zulke dingen hebt gedaan?'

Amanda pruilde, en zei tegen Frank: 'Nou niet zoiets natuurlijk, maar wel heel spannende dingen'. En bij haar laatste woorden liet ze haar hand over Frank's been glijden die prompt een hoestaanval kreeg.

'Jongen toch', zei ze quasi-bezorgd. Ze ging staan en klopte hem zachtjes en verleidelijk op zijn rug. Ruud had het met haar gehad. Zo overduidelijk lag het erbovenop. En Frank? Die eikel stonk er met ogen open in.

Amanda bleef staan. Haar geklop werd wrijven. Steeds slepender, en daarbij ging ze steeds meer tegen hem aanleunen.

Ruud keek op en schudde met zijn hoofd, en zag dat Amanda wat in Frank's oor fluisterde. Frank lachte, knikte, werd rood, en stond toen op. Amanda lachte terug, en lachte lief naar Ruud, pakte Frank's hand en leidde hem weg.

'Wat gaan jullie doen?!', riep Ruud uit. 'We zijn zo terug', zei Amanda. Aarzelend ging Ruud weer zitten. Hij keek het tweetal helemaal na, en zag dat ze aan de andere kant van de bar een deur binnengingen. En het was geen wc...

'Ja, wacht eens even', zei Ruud verbeterd tegen zichzelf, 'dit gaat fout hier!'. Hij legde een briefje van 50 mark op de bar, en holde ze achterna. Hij stormde de kamer binnen waarin hij ze zag verdwijnen. Meteen schrok hij. Tegen de muur zag hij Amanda en Frank heftig met elkaar zoenen.

Amanda reikte net met haar arm naar diezelfde deur, waarschijnlijk om hem af te sluiten.

Frank schrok op, maar Amanda bleef onverstoort. 'Kom je er weer bij?', vroeg ze murmelend. Ruud zei niets en probeerde alleen zijn maatje aan te kijken. Maar die was weer begonnen, bezig zijn hand tussen haar broek te wurmen.

'Ooh mijn God, waar zijn wij mee bezig', verzuchtte Ruud. Hij keek achterom, schoot de kamer en deed de deur op slot.

'Zo, eindelijk al-léén...!', zei Amanda geil met de laatste lettergreep in een lang, aaneengerekt gekreun. 'Ja...!', kermde ze verder, 'pak me maar bij mijn geile kut. Ooh ja, mijn lekker geschoren kutje. Mhmmm, helemaal van jullie...'

Nu Ruud zag dat zijn vriend zichzelf helemaal liet gaan, kon hij het ook niet meer houden. Met zijn tanden op elkaar ontknoopte hij zijn broek, bevrijdde zijn pik die al in opperste staat van opwindning was, en pakte Amanda bij haar middel. 'Jij gaat Frank zuigen', hijgde hij haastig, 'en mij ontvangen!'

'Tuurlijk baas', kreunde Amanda, 'wat u zegt', en ze boog voorover. 'Dan moet je wel je broek losmaken ukkel!', gromde Ruud tegen zijn vriend terwijl hij een condoom om zijn pik rolde.

'Oja oja', haastte Frank zich te zeggen, en binnen een mum van tijd had hij zijn broek uit.

Amanda boog zich voorover, pakte zijn stijve pik, zuchtte toen ze hem even goed bekeek, en nam hem helemaal in haar mond. Ruud had inmiddels zijn condoom afgerold en stak in een welgemikte stoot zijn pik in Amanda's hete kutje. Een moment later werd er geneukt in het kleine bijkantoortje van het hotel. Zoveel mogelijk in stilte omdat het terrein voor hen onbekend was. Maar ze konden hun kreunen niet stil houden.

Een uur en drie orgasmen later schrok Ruud op. 'De bespreking!', riep hij uit. Zijn pik in Amanda's mond werd meteen slap. 'Ach wat', meesmuilde Frank die de vrouw diep, met inbegrip van zijn ballen penetreerde. 'Nee, we moeten echt gaan', drong Ruud aan.

Met tegenzin stopte Frank en haalde zijn pik uit de druipgeile kut. Als een krolse poes probeerde Amanda hen terug in haar schoot en boezem te bewegen, maar Ruud was vastberaden. Nog geen kwartier later zaten ze in de wachtkamer, ongewassen, afgenaaid, maar wel op tijd.

Ze losten een ander architectenbureau af, een groter en bekender bureau. Maarten van Pelt, de accountmanager van hun concurrent keek vreemd op toen hij Frank en Ruud zag zitten.

'He Mart, alles goed gegaan?', vroeg Ruud belangstellend. Maar Maarten antwoordde niet, mompelde wat en spoedde zich weg.

Frank en Ruud kregen de klus niet, wel een positief interview in een Duits vakblad voor hun ontwerp.

Twee weken na de Berlijnse trip stond Amanda ineens voor de deur. Het tweetal schrok zich dood, en gaven de secretaresse de rest van de dag vrij.

'Ik moet jullie wat opbiechten', zei ze beschaamd. Met open mond luisterden de architecten hoe zij door Van Pelt was ingehuurd om ervoor te zorgen dat het tweetal te laat op de bespreking zou komen. Ze vertelde het nu omdat Van Pelt haar niet betaalde. Ruud wist Amanda te overtuigen haar verhaal nog eens te doen voor de landelijke vereniging van architecten. Van Pelt werd publiekelijk aan de paal genageld (beter: voor lul gezet). De betrokkenheid van diens baas werd niet aangetoond, maar nieuwe opdrachten bleven uit voor het grote bureau.

Frank en Ruud hebben nog steeds hun architectenbureautje in Rotterdam. Ze vinden het wel best zo, en denken met veel plezier aan het Berlijnse avontuur terug.

Richie66